

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

189

Վերջին Խաճաճ-
դր կամ պեղարկու
օրակն

Քեյրք - 1940

8

V-86

Մ Ո Ւ Ո Ր Ե Ա Ն
Ճ Ա Մ Բ Ո Ր Դ Ը

Կ Ա Մ

ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ ՕԹԵԻԱՆ

ԾԻՇԱՂԱՇԱՐԺ ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

Մ Է Կ Ա Ր Ա Ր Ո Վ

1 9 4 0

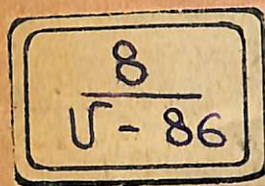
Հրատարակութիւն

Տպագրութիւն

G. DONIGUIAN

Rue Nahr (St. Michel)

Beyrouth - Liban

Մ-36

Հրատարակութիւն ԾԻՆՈՒՆ Մատենադարի Թիւ 12

Մ Ո Ւ Ո Ր Ե Ա Ն
Ճ Ա Մ Բ Ո Ր Դ Շ

Կ Ա Մ
Ջ Ի Ն Ո Ւ Ո Ր Ա Կ Ա Ն Օ Թ Ե Ի Ա Ն

Ծ Ի Ծ Ա Ղ Ա Շ Ա Ր Ժ Կ Ա Տ Ա Կ Ե Ր Գ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն
Մ Է Կ Ա Ր Ա Ր Ո Վ

1 9 4 0

Հրատարակութիւն

Տպագրութիւն

G. DONIGUIAN

Rue Nahr (St. Michel)

Beyrouth - Liban

2003

2011

Մ Ո Լ Ո Ր Ե Ա Լ Ճ Ա Մ Բ Ո Ր Դ Ը

Կ Ա Մ

ԶԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ ՕԹԵՒԱՆ

Տ Ե Ս Ի Լ Ա.

ԳՆՂՋՈՒԿ ՍԵՆԵԱԿ ՄԸ

Պրիճիսկ եւ Պրոկոլոս

ՊՐՈԿ. — Ըսածիս պէս, սիրեցեալ սիրկին Պրիճիսկէ, մենք կը հոգնինք՝ մեծերնիս կ'ուսեն, մենք կը մշակենք անոնք կը հնձեն, չէնք շնորհք բան մ'ալ վասակինք ոչ ձեռքերնուս կ'առնեն:

ՊՐԻՃ. — Հովը պղտիկ յարդերը կը ցրուէ, ստակը ստա- կին ետեւէն կը վազէ կ'ըտեն, չե՞ս գիտեր:

ՊՐՈԿ. — Ասոր հետ մէկտեղ, իրաւունք ալ ունին:

ՊՐԻՃ. — Աշխարհը միշտ ասանկ եղած է:

ՊՐՈԿ. — Էրկիդ ինձմէ բախտաւոր է:

ՊՐԻՃ. — Ի՞նչպէս...

ՊՐՈԿ. — Մէկտեղ սեղան կը նստիս, ալ ի՞նչ կ'ուզես:

ՊՐԻՃ. — Ձարմանս լի բան. ատկէ ի՞նչ կ'ելլայ:

ՊՐՈԿ. — Երկու գլուխ էք. զաւակ չունիք բան չունիք:

ՊՐԻՃ. — Քեզի բան մը ըսե՛մ, թող էրկիս հոս ըլլայ, ալ ուրիշ բան չեմ ուզեր (մեկուսի) ի՞նչ ձանձրացուցիչ մարդ:

ՊՐՈԿ. — Դայէ՛, այս պիչեր զուրսը պիտի մեայ:

ՊՐԻՃ. — Դորէն կ'ըսես թէ ատոր համար չատ արտումեմ:

ՊՐՈԿ. — Ահա ատաջին անգամ կը տեսնեմ կին մը, որ էրկանը չի գալու միայն կը արտմի:

ՊՐԻՃ. — Անիէ հասկցիր որ տունը չգտնուած իրիկունը մութը կրտսելուն պէս՝ անկողին կը մտնեմ. (մեկ) դեռ չերթար:

ՊՐՈԿ. — Կարելի՞ բան է:

ՊՐԻՃ. — Եթէ հոս չըլլայիր, մինչեւ հիմա քնացած էի. (մեկուսի) չի հասկնար:

ՊՐՈԿ. — Անանկ է ու՛ր ելլեմ ե թամ, գլխու ցաւ չըլլամ:

ՊՐԻՃ. — Գիշեր բարի տէր Պրոկոլ, չատ չա տ բս բեւ կըն- կանրդ չմեկնելու պիտի:

ԴՈՐԾՈՂ ԱՆՁԻՆՔ

ԲԱՐՔԱՆԻԿՈՍ. — Դիւղացի:

ՊՐԻՃԻՏԷ. — Իւր կինը:

ԲԱՆԿՐԱՏԻՈՍ. — Պրիճիսկի վարժապետ սիրահարը

ԲԷՊՈՒՄՔՕ. — Յիսնապետ. «Մոլորեալ ճամբորդը»:

ՊՐՈԿՈԼՈՍ. — Ծառայ:

(Անցքն է Ծրանսայի գիւղերէն մէկուն մէջ):

59772-ա

2406-722

ՊՐՈՒԿ. — Գլխուս վրայ մնաս բարով. . . չի մոռնաս. է-
րիկդ գայ նէ՝ ըսես որ իրեն ըսելիք մը ունիմ:

ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Գոցուելիք բերան, (բարձր) կ'ըսեմ,
կ'ըսեմ, գիշեր բարի:

ՊՐՈՒԿ. — Գիշեր լոյս բարի (կը մեկնի):

Տ Ե Ս Ի Լ Բ.

Պրիճիսէ միմակ, ետք Բեքոաֆո

ՊՐԻՃ. — Ինչ որ է գնաց. կարծես թէ դիտմամբ կ'ընէր,
աղէկ երեսս բռնեց, եթէ թոյլ վարուէի, ո՞վ դիտէ մինչեւ
երբ հոս պիտի մնար և գլխու ցաւ պատճառեր: (դուրսէն դուռը
կը զարնուի) Դուռն է, ո՞վ է այն:

ԲԷԹ. — (դուրսէն) Այս գիշերուան համար գինւորական
օթեւան մը:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Ձինւորական օթեւան մը, վա՛յ ինձ,
ի՞նչ ընելու եմ:

ԲԷԹ. — (նոյնպէս) Ճամբէս մոլորեցայ, վասն զի ձիւնը
ճամբաները քոցեր է. և չպիտի կրնամ տեղս հասնիլ:

ՊՐԻՃ. — Ատուռած իմ, հիմա ի՞նչ պիտի ընեմ:

ԲԷԹ. — Պիտի բանա՞ք թէ ոչ. ցրտէն կը սարսռիմ դուռը:

ՊՐԻՃ. — Բայց... մինակ եմ:

ԲԷԹ. — Մինակ կամ ընկերով եղիք. ձեր ամուսնոյն մէկ
բարեկամն եմ, դուռը բացէք:

ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Ճար չիկայ, բանալու է. (կը բանայ
ու Բեքոաֆո կը մեկնի):

ԲԷԹ. — (Մտած ատենը) Մա՛հ, և դժոխք. այսչափ դժուար
է դուռ մը բանալ:

ՊՐԻՃ. — Կը վախճայի:

ԲԷԹ. — Սատանան է եկողը որ կը վախճաս. Բարբառի-

կոսին տունը առ չէ՞. ահա իր հասցէն:

ՊՐԻՃ. — Ճիշդ. ահ է:

ԲԷԹ. — Թէպէտ և զքեզ առաջին անգամ կը տեսնեմ:

ՊՐԻՃ. — Այո՛:

ԲԷԹ. — Իր կիւնն ըլլալու ես:

ՊՐԻՃ. — Այո պարոն. (մեկ.) գալու ատենը գտաւ:

ԲԷԹ. — Շիտակը ըսեմ էրկէդ առ ելի ես զքեզ կը տեսնեմ:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Ասոր ձեռքէն ի՞նչ պէս ազատելու է:

ԲԷԹ. — Ըսէ՛, նազելիս, ամուսինդ ո՞ւր է:

ՊՐԻՃ. — Բուսթիէ գիւղը գնաց, այս իրիկուն չի գար:

ԲԷԹ. — Չըսե՞ս յարմար ատենին եկեր եմ քեզի հետ տե-
սակցելու:

ՊՐԻՃ. — Շնորհակալ եմ, մե՛ղք որ քուես եկած է (մեկ.)
աս պակաս էր:

ԲԷԹ. — Գիւղացիի կերպեր մի բանեցներ:

ՊՐԻՃ. — Յուսամ թէ խոհեմ էք, և այս առթիւն չէք
ուզեր օգտուիլ:

ԲԷԹ. — Այդ ալ խօսք է. քիչ մը հետդ մնամ, քանի մը
գաւաթ գինի նետեմ, և մինչև որ քուես գայ՝ երգեմ ու խօ-
սիմ. ասկէ աւելին չեմ ուզեր:

ՊՐԻՃ. — Շնորհակալ եմ պարոն, բայց իմ աչքերս քու-
նէն ծանրացած են, (մեկ.) ինչպէս խալըսելու է ասոր ձեռքէն:

ԲԷԹ. — Բայց ես դեռ նոր եկայ քիչ մը հետս կենալու ես:

ՊՐԻՃ. — Ըսածդ ըլլալիք բան չէ. երբ ամուսինս հոս
չըլլայ չուտ մը սենեակս կը քաշուիմ, ու չի ճանչցած մար-
դուս հետ չեմ տեսնուիր:

ԲԷԹ. — Տեսնուէ որ ճանչնաս:

ՊՐԻՃ. — Խօսք չե՞ս հասկնար:

ԲԷԹ. — Բարբառիկոսի պէս ամուսին մը ունենալէդ ետ-
քը այսչափ կոտորտուելդ ի՞նչ պիտի ըլլայ:

ՊՐԻՃ. — Ի՞նչ ըսել կ'ուզես պարոն. մենք պարկեշտ կո-
ղակիցներ ենք, կը հասկնա՞ս:

ԲԷԹ. — Ահա այսօր կանանց մէջ ամէնէն առաքինին գտայ

ՊՐԻՃ. — Ուզածդ ըսէ բայց գիտցի՛ր որ այս լերանց
մէջ կը բնակին պարկեշտութիւն ու առաքինութիւն:

ԲԷԹ. — Տասներկու տարուան դինուոր եմ շատ մը քա-
ղաքներ պտըտեցայ, կրնամ ըսել թէ տակաւին նմանդ տե-
սած չէի:

ՊՐԻՃ. — Գեղեցիկ գաղափար մը ունիս կանանց վրայ:

ԲԷԹ. — Ի՞նչ ընեմ. իրենց գործերէն կը դատեմ:

ՊՐԻՃ. — Լաւ, բայց ձգէ որ գործիս երթամ այս է քու
ճրագդ, այս սանդուղէն վեր ելածիդ պէս պառկելու սենեակդ է

ԲԷԹ. — Քուես եկած չէ:

ՊՐԻՃ. — Իմա եկաւ, գիշեր բարի:

ԲԷԹ. — Անուշաք ի՞նչ է:

ՊՐԻՃ. — Պրիճիտէ:

ԲԷԹ. — Ի՞նչ անուշիկ անուն. եկուր Պրիճիտէ, մէկ մէկ
գաւաթ գինի պարպենք:

ՊՐԻՃ.— Ձեմ ուզեր, կը հասկնա՛ս:

ԲԷԹ.— Բայց խմելու է, ճար չի կայ:

ՊՐԻՃ.— Ալ բաւական է, քաջ զօրակա մի իր պատիւը կը ճանչնայ:

ԲԷԹ.— Այդ վիրաւորիչ խօսքերուդ պատասխանելով, ես ալ պիտի ըսեմ որ տանտիկնոջ մը խորհուրդներուն կարօտ չեմ. հասկցա՞ր, լաւ, հիմա դնա պառկէ, վաղը յուսամ թէ աւելի քաղաքավար կ'ըլլաս:

ՊՐԻՃ.— Վաղուան համար խօսք չունիմ. գիշեր բարի, ճրագը մարէ որ վտանգ մը չի պատահի:

ԲԷԹ.— Հոգ մի՛ ընեն:

ՊՐԻՃ.— (մեկ.) Փառք Աստուծոյ աղէկ խալըսեցայ (մեկնի):

ԲԷԹ.— Որու մտքէն կ'անցնէր որ ասանկ լեռնային տեղ մը այսպիսի առաքինի կին մը կը գտնուէր, բայց վաղը ասոր երակը աղէկ մը զննել կ'ուզեմ (սանդուխտն կ'ելլի):

Տ Ե Ս Ի Լ Գ.

Բանկրաւտիս դուռը բանալով կը մտնէ. կը գոցէ, սեւ վերարկու մը առած է. ձեռքը ուտելիքով լեցուն կողով մը:

ԲԱՆԿ.— Այս մթութիւնն ի՞նչ ըլլալու է, արդեօք իմ աղւորիկ սիրունիկ Պրիճիտէս քնանալու՞ գացեր է, հոս քիչ մը կենալ պէտք եղաւ, բերածներս կոտրել չեմ ուզեր. (կողովը անկիւն մը դնելէն ետք) կամացուկ մը երթամ Պրիճիտէս սենեակին դուռը փնտռեմ:

Տ Ե Ս Ի Լ Գ.

Նոյն, Պրիճիտէ (մութին)

ՊՐԻՃ.— Մուրը կոխեց, կարծեմ թէ քնացած ըլլալու է մեր պարոնը:

ԲԱՆԿ.— Մօտն ըլլալու եմ, բայց այս խաւարիս մէջ բան մը չեմ տեսնար:

ՊՐԻՃ.— Հոս մէկը ըլլալու է ի՞նչպէս կը դողամ:

ԲԱՆԿ.— Եթէ չեմ խաբուիր, ոտնաձայն կայ:

ՊՐԻՃ.— Ատ ո՞վ է:

ԲԱՆԿ.— Ես եմ:

ՊՐԻՃ.— Դու ո՞վ ես:

ԲԱՆԿ.— Իմ Պրիճիտէս ես եմ, չճանչցա՞ր:

ՊՐԻՃ.— Ի՞նչ անիծեալ սովորութիւն ունիս, ասանկ դադաադողի ներս մտնելու. բա՛ր քեզի ուրիշ անգամ որ հոս մարդ չեղած ատեն բանալիդ չի գործածես:

ԲԱՆԿ.— Բայց ամուսինդ դուրսն է և կարծեմ թէ...

ՊՐԻՃ.— Չգիտե՞ս թէ վայրկեան մը առաջ ճամբէն մուրորուած յիսնապետ մը եկաւ գիշերը հոս անցնելու:

ԲԱՆԿ.— Վա՛յ թշուառական! [բայ]:

ՊՐԻՃ.— Կամաց խօսէ, կեցիր երթամ ճրագը առնեմ (կեր-)

ԲԱՆԿ.— Գնա սիրունիկա և անհամբեր քեզի կ'սպասեմ սա յիսնապետին դալն էր պակաս. համբերութիւնս կը հատնի. զինուոր ըսածդ կնկան հետ ձգելը աղէկ բան չէ, մանաւանդ Պրիճիտէի պէս աղւոր աչուր մը, ո՛հ... աչքերս չորս բանալու եմ:

ՊՐԻՃ.— Ահա ճրագը:

ԲԱՆԿ.— Փառք Աստուծոյ որ լոյս աչքով երեսդ տեսայ:

ՊՐԻՃ.— Ձայն մի հանէր, այդ զինուորին վրայ չատ ապահով չեմ:

ԲԱՆԿ.— Յոգնած ըլլալու է. կը քնանայ:

Տ Ե Ս Ի Լ Ե.

Նոյն եւ Բեթ (սանդուղին վրայէն)

ԲԷԹ.— (մեկ.) Վարը մէկը ըլլալու է:

ՊՐԻՃ.— Ի՞նչ աղւոր բաներ բերիր հետդ, նայիմ:

ԲԱՆԿ.— Ահա մեր փոքրիկ ճաշը:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Լաւ, ես ալ կը ճաշեմ:

ՊՐԻՃ.— Կողովդ մէջ ի՞նչեր կան:

ԲԱՆԿ.— Մաքառօնեաներ... բայց ի՞նչ բան... ըհ... մա, մա, մա, մա, (կողովէն հանելով):

ԲԷԹ.— (մեկ.) Մաքառօնեաներ սիրահարն եմ:

ԲԱՆԿ.— Առ քեզի խոզի խորոված ազդը մը:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Այդ ալ կը կլլեմ:

ԲԱՆԿ.— Սա երչիկը սքանչելի է:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Սքանչելի՛ որովհետեւ գիշի կը վերցնէ:

ՊՐԻՃ.— Հիմա խելքս կը թրցնեմ:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Ես ալ:

ԲԱՆԿ.— Ասոնք երկու չիչ հին գիշի են. որ բարեկամ մը ինձ ընծայեց:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Հին գիշի... ո՞վ բաղդ:

ԲԱՆԿ.— Է՛, ի՞նչ կ'ըսես:

ՊՐԻՃ.— Սա մաքառօնեաները տաքցնելու է քառորդի մը գործ է:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Իրաւ, անոնց պողը չուտուիր:

ԲԱՆԿ.— Գնա, ես ամէն բան կարգի կը գնեմ... բայց չուտ եկուր, կոկորդս թմբուկ կը զարնէ:

ՊՐԻՃ. — Երթալ գալս մէկ կ'ըլլայ (Պնակներ կը քանի)
ԲԱՆԿ. — Շատ ճշմարիտ է. կերակուրը սիրած մարդու
հետ ուտես նէ՝ ախորժակդ կը տասնապատուի:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Իմ ախորժակս բացուելու կարօտ չէ:
ԲԱՆԿ. — Սեղանը դնենք:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Ի՞նչ տաքարիւն մարդ է:
ԲԱՆԿ. — 2 սկաւառակ, 2 անձեռոց, զոյգ մը դաւաթ,
ամէն բան իր տեղն է:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Իմ բաժինս պակաս է:
ԲԱՆԿ. — Երթամ աղ պղպեղ եւայլն բերեմ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Սըւոր նայեցէք, տաք ատք ապտակ մը
իջեցնելու կուգայ, բայց անուշութեամբ երթանք:
ԲԱՆԿ. — Ա՛յ. սիրունիկս, ո՛րչափ ալ ուշացաւ, երթամ
նայիմ. ի՞նչ կ'ընէ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Մ'երթար, մ'երթար գործդ գէշ կ'ըլլայ:
ԲԱՆԿ. — Ահա եկաւ (Պրինիսէ կը մտնէ):
ՊՐԻՃ. — Մինչեւ որ տաքնայ, քիչ մը խօսինք:
ԲԱՆԿ. — Այո աղւորիկս, խօսինք. նայինք սա զինուոր
ըսածդ ի՞նչոր մարդ է, սպա՞յ է:
ՊՐԻՃ. — Չեմ կարծեր:
ԲԱՆԿ. — Ուրեմն ի՞նչ է:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Հիմա պիտի տեսնես:
ՊՐԻՃ. — Ըստ իս անառակին մէկն է:
ԲԱՆԿ. — Աս ձախորդ եկաւ, անանկները շատ կը սիրեն
զուարճանալ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Ես քեզի կը հասկցնեմ ինչ ըլլալս:
ԲԱՆԿ. — Թէ որ ամուսինդ վաղն ալ չի վերադառնայ՝ ես
ասկէ չի պիտի զատուիմ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Ո՛ւր տեղէն բրթաւ աս նորաձեւ տապեռ:
ՊՐԻՃ. — Բայց վաղը դպրոց չի կա՞յ:
ԲԱՆԿ. — Ի՞նչ դպրոց, ի՞նչ դպրոց:
ՊՐԻՃ. — Ի՞նչ պիտի ընես, ետքը չըսեն որ...
ԲԱՆԿ. — Ըսելիքն ի՞նչ է, վաղուան տեղ գալ Հինգ-
շաբթի կուտամ դասը:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Աղէ՛կ դասատու:
ՊՐԻՃ. — Թէ որ մէկը տեսնէր...
ԲԱՆԿ. — Աւելորդ խօսքեր մի ընէր, իմ նաղելիս, ա-
սանկ պարազայի մէջ պէտք եղած զգուշութիւնները, կամ,
չիտակը ըսելով՝ վարպետութիւնները գիտեմ:

ԲԷԹ. — (մեկ.) Ես ալ դաս կ'առնեմ, նայինք ինչպէս պի-
տի պատասխանեմ:
ԲԱՆԿ. — Վշտացած ըլլամ նէ, բարկութիւնս տղաքնե-
րէն կը հանեմ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Սյդ տղոց վրէժը ես պիտի լուծեմ:
ՊՐԻՃ. — Նայէ՛ եթէ ձախորդ ըլլայ վախճանը՝ մէյ մ'ալ
տունս ոտք չես կոխեր:
ԲԱՆԿ. — Հիմա նստինք փորերնիս կշտացնենք:
ՊՐԻՃ. — Կեցիր երթամ մաքառօնեան բերեմ: (Կերքայ)
ԲԷԹ. — (մեկ.) Երկուքիդ ալ ախորժակը հիմա կը գոցեմ:
ԲԱՆԿ. — Ի՞նչ ախորժակ ունիմ: (Պրինիսէ կը մտնէ):
ԲԷԹ. — (մեկ.) Կ'անցնի, կ'անցնի:
ԲԱՆԿ. — Ապուրը սըտեղ, խորտիքը հոն:
ՊՐԻՃ. — Երկրաչափութիւն պէտք չէ, հո՛ւս:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Սա մարդը վայելու չ բաներ զիտէ:
ԲԱՆԿ. — Սա մաքառօնէն մէյ մը ա՛ռ նայիմ:
ՊՐԻՃ. — Մատենքս պիտի լզեմ:
ԲԱՆԿ. — Ես ահա ասանկ կը ճարեմ ուտելիքս:
(Դուրսէն դուր կը գաւնուի)
ՊՐԻՃ. — Դուռն է:
ԲԱՆԿ. — (Դող ելած) Դուռն է մի՛. ո՞վ կրնայ ըլլալ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Առ քեզի փորձանք մ'ալ:
ՊՐԻՃ. — Որո՞ւ, լո՛ւ (Բարձր) ան ո՞վ է:
Փ Ր. — (Դուրսէն) Ես եմ, Պրիճիտէ, բաց:
ՊՐԻՃ. — Էրիկս է, ո՛հ, բաներնիս բուսաւ:
ԲԱՆԿ. — Էրիկդ մի՛... ա՛յ չգովից ծնունդ:
ԲԷԹ. — (մեկ.) Աս ի՞նչ աղւոր տեսարան:
ՊՐԻՃ. — Կեցիր, ճրագ մը վառեմ ու հագուիմ:
ԲԱՆԿ. — Վա՛յ կերակուրիս գլխուն, լմնցայ:
ՓԱՐ. — (Դուրսէն) Պրիճիտէ չի բանա՞ս:
ՊՐԻՃ. — Կեցիր սա ճրագը վառեմ, հիմա կուգամ: Դուռն
ո՞ւր պիտի պահուրախս:
ԲԱՆԿ. — Չեմ գիտեր. տենդս բռնեց:
ՊՐԻՃ. — Սա մառանք մտիր, կծկէ:
ԲԱՆԿ. — Մառանք մի՛. ես որ կը սոսկամ մուկերէ:
ՊՐԻՃ. — Ուրիշ ճար չի կայ, (խորք կը բացայ) չո՛ւտ,
քեզ նայիմ:
ԲԱՆԿ. — Գթութիւն, մկան ճրղը լսածիս պէս՝ ձայնս կը
ձգեմ, (Պրինիսէ գայն խորճին մէջ կը հրէ ու կը գոցէ):
ՓԱՐ. — (Դուրսէն) Պրիճիտէ ի՞նչ, կ'ընես, չես՞ գար:

ՊՐԻՃ.— Ահա եկայ, (դուռը կը բացայ երկը կը մտնէ):

ՓԱՐ.— Ա՛յ սարսափելի տարի մըն է դուռը կ'ապասեմ:

ՊՐԻՃ.— Իմ սիրուն էրիկս, անկողինն էի, մինչեւ որ հագուեիմ, ճրագը վառեմ դամ ըսի:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Նայեցէք, ինչպէս սուտերը կը շարէ:

ՓԱՐ.— Հագուելդ ի՞նչ պիտի ըլլար:

ՊՐԻՃ.— Գուցէ հետդ մարդ կար ցուրտ ալ էր:

ԲԷԹ.— (մեկ) Ա՛յ թշուառական կին:

ՓԱՐ.— Ի՞նչ ալ կանուխ պառկեր ես:

ՊՐԻՃ.— Բու բարեկամներէդ յիշնապետ մը, որ ճամբէն մոյրորած է եղեր, այս գիշեր եկաւ հոս պատասպարուելու չուղեցի որ...:

ՓԱՐ.— Աղէկ ես ըրեր:

ՊՐԻՃ.— Վառարանին քովը եկուր որ քիչ մը տաքնաս:

ՓԱՐ.— Աւելի աւօթութիւն կը դգամ քան թէ ցուրտ:

ՊՐԻՃ.— Ո՛հ տանը մէջ ուտելիք բան չիկայ, ես ալ բերանս բան չի գրած անկողին մտայ:

ԲԷԹ.— (մեկ) Իբու է, խեղճը բան մը չի կերաւ:

ՓԱՐ.— Խոհանոցը գետնախնձոր կայ, դնա՛ տաք մոխրի մէջ եփէ՛, գինի ալ կայ, հաց ալ կը գտնեմ աս իրիկուն ալ ասանկ կ'անցունենք:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Ադ չեղաւ:

ՊՐԻՃ.— Շատ աղէկ. (մեկ.) հոս կենայ չըլլար (մեկնի):

ԲԷԹ.— (սանդուղեկն իջնալով) Բարի եկաք Պր. Փարիսա-նիկոս:

ՓԱՐ.— Հէ՞ ադ ո՛վ է:

ԲԷԹ.— Հիւրդ, որ արդէն զքեզ ճանչնալու բարեբախտութիւնն ունեցած էր:

ՊՐԻՃ.— (մտնէ եւ մեկ.) Այս մարդը հո՛ս չըլլայ թէ:

ՓԱՐ.— Այո, կը յիշեմ:

ԲԷԹ.— Կուգայ իր շնորհակալութիւնը յայտնել այս գիշերուան ընդունելութեանդ համար:

ՓԱՐ.— Շնորհակալ եմ այդ քաղաքավար ընթացքէդ, բայց, կը կարծէի որ այս ժամուս քնացած ես:

ԲԷԹ.— Կր ծխէի. երբ դրան դարձուիլը լսեցի, (մեկ.) վարպետ ստախոս մը ըլլալու համար կնկան մը քով կէս ժամ կենայր բաւական է, (բարձր) իջնելէս վերջը փոքրիկ շնորհք մը կը խնդրեմ ձեզմէ:

ՓԱՐ.— Խօսեցէք:

ԲԷԹ.— Բովս ուտելիք բան մը չունիմ, ստակս տայի քիչ մը ինծի կերակուր ճարէիք:

ՓԱՐ.— Ես ալ քու վիճակիդ մէջ եմ, բայց կինս կ'ըսէ որ տանը մէջ ուտելիք բան մը չի կայ:

ԲԷԹ.— Ի՞նչ դժբախտութիւն ստակով ալ բան չի գտնուի ՊՐԻՃ.— Տէր իմ, այս ժամուս, լերան մը գլուխը ի՞նչ ուտելիք պիտի գտնաս:

ԲԷԹ.— Գլուխս պատին դարձնելու եմ. (կը մտնէ):

ՓԱՐ.— Հաւկի՞թ ալ չի կայ տանը մէջ, կնի՛կ:

ՊՐԻՃ.— Հատ մ'իսկ չի կայ:

ՓԱՐ.— Յուսահատելի բան է:

ԲԷԹ.— (մեկ.) Հրացանը պիտի պարպեմ (բարձր) ի՞նչ գողմ գլուխ ունիմ եղեր, գտա՛յ, մեղի ուտելիք գտա՛յ:

ՓԱՐ.— Ի՞նչպէս, ըսէ տեսնենք:

ԲԷԹ.— Վրաս պիտի խնդաք, բայց հոգ չէ, ուտելիք ետքը կը գոհանաք. 12 տարի է որ ճամբորդութիւն կ'ընեմ:

ՓԱՐ.— Ասիկա կերակուրի հետ վերաբերութիւն չունի:

ԲԷԹ.— Մ'աճապարեր, Սպանիոյ պատերազմի ատենս վնակ մը ճանչցայ:

ՓԱՐ.— Ադ ի՞նչ գէշ բան է:

ԲԷԹ.— Նոյն վնակը ինծի շատ մը դիւթութիւններ սոր-վեցուց:

ՓԱՐ.— Անդին գնա՛, գնա՛, ուր տեղէն գլխուս փրթար:

ԲԷԹ.— Մի՛ վախար, իմ դիւթութիւններս միշտ աղէկի կ'ելլեն. ես կարող եմ օրինակի համար զիս անարգող կընկան մը ինքզինքս այնչափ սիրցունել՝ որ զայս ոտքերուս իյնայ, կնկան մը անհաւ տարմութիւնները երեւան կը հանեմ, ուրուսկաններ կը ցուցնեմ, ասկէջ զատ, կարող եմ կերակուրներ վերցնել եւ ամենահեռուոր մարդիկը հոս բերել, ու զածիս պէս:

ՓԱՐ.— Ատիկա պարուն, ինծի չես կրնար կլլեցնել, փոր-ձին նայինք, փորձին:

ԲԷԹ.— Երկու վայրկեանէն փորձով պիտի հաստատեմ, երթամ դիւղական մատեանս ու գաւազանս առնեմ, դու երկու ճրագ պատրաստէ. (անդուխեմ ելնէ):

ՓԱՐ.— Դուռն ի՞նչ կ'ըսես սոր, կնիկ:

ԻՐԻՃ.— Ես կ'ըսեմ թէ յիմար մ'է ե դուռն ալ շատ միտ միտ մարդ մ'ես, որ անոր կարեւորութիւն կուտաս:

ՓԱՐ.— Համբերենք նայինք, ի՞նչ պիտի ընէ:

ԲԷԹ.— (իերազառնալով) Ահա եկայ:

ՓԱՐ. — Բայց թէ որ չյաջողիս՝ վրադ պիտի խնդանք, ետքը չի վշտանաս:

Բէթ. — Ձեզի բան մը ըսե՛մ, ես պատուաւոր մարդ մըն եմ, եթե խոստումս չի կատարեմ, հարիւր ֆրանք պիտի տու ժեմ, բայց եթէ յաջողիմ, կը խոստանա՞ք որ այս իրիկուն ձերիս քան զիս սնուցանէք:

ՓԱՐ. — Կը խոստանամ:

Բէթ. — Ուրեմն փորձի սկսիմ, նախ պէտք է գիտնամ թէ տանը մէջ ո՞վ կայ:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Գէշ սկսաւ:

ՓԱՐ. — Ո՞վ պիտի ըլլայ, ահա ես, կինս և դու:

Բէթ. — Տեսնենք քիչ մը ետքը կը խօսինք: Ես հիմա կը խոստանամ ձեզի հոս բերել քանի մը տեսակ կերակուր, նայինք որին կերակուրը պիտի վերցնեմ:

ՓԱՐ. — Ես ի՞նչ գիտնամ:

Բէթ. — Ուրեմն քիչ գիտնամ:

ՓԱՐ. — Սարձանի՞ս, մեր բնակած գիւղն է. ո՛հ ո՞վ կըրնայ ըլլալ արդեօք այդ թշուառը:

Բէթ. — Գիւղիս վարժապետը, որ դաս կրնայ տալ որկրամոլութեան:

ՓԱՐ. — Գիւղին վարժապետը մի՛. ի՞նչ աղէկ բան:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Վարժապետին անունն ալ տուաւ հիմա կը մեռնիմ:

Բէթ. — Ծրագրերը դեղին չըլլալուն՝ այս դեղին թղթով քիչ մը պիտի վարձուրեմ լոյսը:

ՓԱՐ. — Աս ի՞նչ վախ մը մտաւ սրտիս մէջ:

Բէթ. — Ձեւերէս, չարժուաներէս, ըսելիքներէս ու ընելիքներէս բնաւ մի՛ վախնաք:

ՓԱՐ. — Ծուռնայ կը բռնեմ ահա:

Բէթ. — Մոռցայ ըսելու թէ մարդ գտածը ուտելու է:

ՓԱՐ. — Ուտելիք բան մը ըլլայ ա՛ն՝ ինչ կ'ուզէ ըլլայ:

Բէթ. — Երթամ (խորք երբայ ծաղրական ձեւեր կ'ընեմ):

ՓԱՐ. — Դուն ի՞նչ կ'ըսես. կնի՛կ, չիլլես վախնաս:

ՊՐԻՃ. — Ես քեզի պէս ապուշ չեմ:

Բէթ. — Կայ ցութակ և թըմրուկ, ծնողայ, դաշնակ և դաշնամուր, կեցէ՛ք:

ՓԱՐ. — (սարսափով) Ո՞վ կը կանչէ, կնի՛կ:

ՊՐԻՃ. — Ստանաները, որ գինքը ասկէ առնեն տանին:

Բէթ. — Փարփանիկոս աակաւին չի ճաշեց:

ՓԱՐ. — Ո՛չ ըսի, պարոն տակաւին չեմ ճաշած:

Բէթ. — Հիմա կերակուրներուն անունը պիտի տամ: Նախ և առաջ՝ երչիկ կայ, ակուսիդ կ'ուզա՞յ:

ՓԱՐ. — Ի՞նչ ըսել է, անով աղէկ կը խմուի, բայց ոյժ տուող բան մը չի կա՞յ:

Բէթ. — Ուրախացի՛ր, խոշոր պնակ մը մաքառօնեայ:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Ա՛յ անօրէն, գիս կը մատնէ:

ՓԱՐ. — Կնի՛կ, մաքառօնեայ կայ եղբր:

ՊՐԻՃ. — Իմ ախորժակս գոցուեցաւ:

Բէթ. — Պարոն Փարփանիկոս, աւելին կայ, խօզի մը խորոված ազդրը:

ՓԱՐ. — Խօզի մը ազդրը՞. հիմա կը թոցնեմ. ալ բաւական է. ձեռքս ալ իրեն տուր որ ուտէ:

Բէթ. — Ձէ՛ չէ՛, ունեցածը չունեցածը պիտի վերցնեմ:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Կայծակ իջնէ գլխուդ:

ՓԱՐ. — Այդչափ քար սիրտ մ'ըլլար. իրեն ալ ձգէ:

Բէթ. — Ահա մոռցածը, աղցան, պանիր, հաց և շի՛շ գինի:

ՓԱՐ. — Ո՞վ երջանկութեանս:

Բէթ. — Գտիր նայիմ այս ամէնը բ՛ր կողմ բերել տուի:

ՓԱՐ. — Ես ի՞նչ գիտնամ:

Բէթ. — Հոս վարի մասնը:

ՓԱՐ. — Մտան մի՛. կնի՛կ, քալէ երթանք նայինք:

ՊՐԻՃ. — Բանալին վրաս չէ՛:

Բէթ. — Գաւազանս բանալիին գործը կը տեսնայ:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Օր առաջ լմնայիր:

ՓԱՐ. — Աս ի՞նչ կարգէ գուրս բան է: Սըվոր նայեցէ՛ք. գաւազանը բանալիին գործը տեսաւ:

Բէթ. — Ահա բացուեցաւ:

ՓԱՐ. — Ո՞վ զարմանք:

կ'առնեմ):

Բէթ. — Ահա րոտնեքս կողովին մէջն է. (կողովը վեր

ՓԱՐ. — Ելիր կնի՛կ սեղանը պատրաստէ որ ուտենք:

ՊՐԻՃ. — Տեղէս չեմ երբար խենդեմալու միտք չունիմ:

ՓԱՐ. — Անուշութեամբ խօսք չհասկնաս ինչ կերպս կը փոխեմ:

ՊՐԻՃ. — Ահա սեղանը, կե՛ր խմէ՛, ճօթէ՛, (մեկ.) կերածնիդ փորեռնուդ մէջ օձեր դառնան:

ՓԱՐ. — Նստէ՛ կեր նայիմ, աղւորիկս:

ՊՐԻՃ. — Ե՛ս ուտեմ, թո՛ւն ըլլայ:

ՓԱՐ. — Բարկու թիւնդ ո՞րի է:

Բէթ. — Մի՛ բարկանաք տիկին. բան մը չէ:

ՓԱՐ. — Իմ սիրունիկս, նստէ՛ կեր ու ինձ մտիկ րբէ:

ՊՐԻՃ. — (մեկ.) Ալ համբերութիւնս կը հատնի:

Բէթ. — Քեզ տեսնեմ աիկին Պրիճիտէ:
ՓԱՐ. — (ուսեալով) Ի՞նչ աղւոր երչիկ. Ը՛հ, Ը՛հ, Ը՛Ը՛Ը՛
սա մաքառօնեալն ալ համը առնենք:
Բէթ. — Կեցիր որ բաժնեմ. այսչափը աիկինջ, այսչա-
փը քեզի, սա ալ ինծի:
ՓԱՐ. — Մա՛, մա՛, մա՛, մա՛, սա ի՞նչ համով բան է:
Բէթ. — Վարժապետ ըսած իդ կերակուրը սասնկ կ'ըլլայ,
անտեսին հետ խօսք-մէկ՝ սա տեղէն ան տեղէն ըսելով՝ բո-
լոր աղւոր կերակուրները իրենց փորը կը նետեն:
ՓԱՐ. — Մեր գեղի վարժապետն ալ ըսած իդ պէս է:
Բէթ. — Դժբա՛ւ ալ վարժապետ ունիք:
ՓԱՐ. — Այո՛, և իմ կողակցիս ազգականներէն է եղեր:
Բէթ. — Սիրուն Պրիճիտէ՛, սա մեզի պատահածը իրեն
ալ պատմէ որ աղէկ մը խնդայ:
ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Աս սրիկան ուսկի՞ց գլխուս փրթաւ:
ՓԱՐ. — Ի՞նչ եղեր ես այս իրիկուն կնիկ:
ՊՐԻՃ. — Ապո՛ւշ:
ՓԱՐ. — Ըսէ՛, րո՛ւք, սա սեղանը վերցուր նայիմ. (կիներ
բարկութեամբ սեղանը կը վերցնէ) Ի՞նչ կ'ընես... պարծե-
նալու համար չէ. բայց ես այն էրիկներէն չեմ որ կնիկներէն
կը խաբուին. այն էրիկներէն՝ որոնց գլխուն փորձածք կը բե-
րեն կնիկներին. (Պրիճիտէ մեկնի) Ինչ որ սիրեցեալ բարե-
կամա՛, այս ըրած իդ փոխարէն կ'ուզեմ որ շնորհով մը դքեզ
համբուրեմ... բայց չէ... կը վախճամ քովդ մօտենալու միայն
թէ քեզմէ բան մը պիտի խնդրեմ:
Բէթ. — Ի՞նչ պէս:
ՓԱՐ. — Սա արհեստի ինծի ալ սորվեցնես. վասն զի
չա՛տ աշգամ պէտք կ'ըլլայ ինծի:
Բէթ. — Ասոր վրայ ետքէն կը խօսինք հիմայ սոսկալի
պիտ մը պիտի ցուցնեմ քեզի որ իմ արհեստիս գլուխ գոր-
ծոցը կը համարուի:
ՓԱՐ. — Սոսկալի գիւտ մի՛ հիմակուց սկսայ դողայ:
Բէթ. — Բան մը որ զքեզ պիտի դարձնուի և թերեւս
վախճէ բայց ես հոս եմ. ամենեւին մի վախճար:
ՓԱՐ. — Եւ ուրքէ ինչ է նէ գորցէ:
Բէթ. — Ոչինչ բան տանդ մէջ ուրեւե՛ր ապահով ես
որ քիչ մը հանգստութիւնդ պիտի աւրէ:
ՓԱՐ. — Ուրեւե՛ր մի՛... ա՛հ պթութիւն:
Բէթ. — Հող մի՛ բներ. ես անիկա կը վրձնեմ:
ՓԱՐ. — Բայց ո՞ր կողմն է րո՛ւք որ ս'ըտես հանգարտի:
Բէթ. — Մտաւնը պահուած է:

ՓԱՐ. — Մտաւնը՛... վա՛յ ինձ.
Բէթ. — Բնաւ աչքիդ զարկած չէ՞:
ՓԱՐ. — Ո՛հ... բայց... այո՛... երբեմն.
Բէթ. — Բան մը իմացած ես:
ՓԱՐ. — Չգիտեմ դող մը առաւ զիս:
Բէթ. — Տղայութիւն պէտք չէ, հոս եմ ես:
ՓԱՐ. — Կեցիր:
Բէթ. — Ի՞նչ կայ:
ՓԱՐ. — (Կը կանչէ) Պրիճիտէ՛, Պրիճիտէ՛:
Բէթ. — Ի՞նչ կ'ուզես:
ՓԱՐ. — Կեցիր կըսեմ, Պրիճիտէ՛, Պրիճիտէ՛:
ՊՐԻՃ. — (Մտն ասեմը) — Ի՞նչ կուզեմ:
ՓԱՐ. — Եկուր, հարցուցածիս պատասխան տուր:
ՊՐԻՃ. — (Մեկուսի) Վա՛յ ինձ, թէ որ զիս մատնեց:
ՓԱՐ. — Տանը մէջ բան մը իմացա՞ր:
ՊՐԻՃ. — Բան մը... ի՞նչ բան:
ՓԱՐ. — Միշտ եղած տանդ վայնասուն մը լսեցի՞ր:
ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Ո՛հ հանգարտեցայ. (բարձր) Ի՞նչ աղ-
ւոր հարցում, չես գիտեր որ այս լեռներուն վրայ հովը տու-
ներն անգամ կ'երեբցունէ:
ՓԱՐ. — Ի՞նչ հով... ի՞նչ լեռ... ի՞նչ տուն, մառանին
մէջ խոշոր ուրուական մը կայ եղեր:
Բէթ. — (մեկուսի) Ո՛վ հարուած:
ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Կորսուեցայ: (բարձր առ Բէթ.) ա՛հ,
պարուն... շնորհք:
ԲԱԹ. — Մի՛ վախճաք տիկին, ես զայն պիտի փախցնեմ:
ՊՐԻՃ. — Կ'աղաչեմ որ...:
Բէթ. — Աս տունէն վրնախ կ'ուղէք, այնպէս չէ՞:
ՓԱՐ. — Հապա՞. կ'ուղէք ալ խօսք է:
Բէթ. — Ուրեմն սիրտ ա՛հ Պ. Փարսանիկոս, աղւոր տե-
ղը հասանք, ձեռքդ գաւաղան մը ա՛հ որ ըսածս ընես:
ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Խեղճ Բանկրատիոս:
ՓԱՐ. — Չաւակացդ արեւուն համար ըլլայ՝ ինծի կոխի
մէջ մի՛ գներ... ընտանեաց տէր մարդ եմ ես:
Բէթ. — Օ՛հ պարապ խօսքեր չուղեր, գաւաղանը ձեռք
առ և մի վախճար նշան ըրածիս պէս անոր վրայ լնկիր և ա-
ղէկ մը ծեծէ որ մէջ մ'ալ հոս ոտք չի կոխէ (զաւազան մը
կուսայ):
ՓԱՐ. — Չառքէս եկածը կ'ընեմ. բայց...:
Բէթ. — Ուշադրութիւն... գործի կ'սկսիմ. (մառանից
գուռը կը բանայ):

ՓԱՐ. — Ծնկաւընէրս սկսանք դողդղալ:

ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Հիմա կը մեռնիմ:

ԲԱԹ. — Ոգի՛դ ուրուական, կը հրամայեմ, ըրէ՛
ըսածս ո՛վ անգնդապետ:

ՓԱՐ. — Ի՞նչ սոսկալի անուէն:

ԲԷԹ. — Դուրս ել կըսեմ քեզի, թէ պէտեւ պատու-
հանէն կրնայի հանել բայց դո՛հ կըլլամ դոնէն վոնտե-
լով. ե՛լ կըսեմ:

ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Ա՛հ Բանկրատիոս:

ԲԷԹ. — Դուրս ե՛լ, ապա թէ ոչ՝ խայտառու-
կաբար կը հանեմ քեզ. կը հուսկնա՞ս, ահա վերջին ան-
գամ կըսեմ, դուրս ելի՛ր: Փարբանիկոս պատրաստ կեցի՛ր:

ՓԱՐ. — Բայց ծնկաւընէրս կոտորեցան, աչքս չեմ
կրնար կոր վեր վերցնել:

ԲԷԹ. — Փաիի՛ր, դուրս ելի՛ր. ահա կուգայ, (Բան-
կրատիոս գլուխը վերադնուով ծածկած մառանցին դուրս
կ'ելլէ եւ Պրիճիսէին շուրջը կը դառնայ):

ՓԱՐ. — Ա՛հ հիմա կը մեռնիմ:

ԲԷԹ. — Ահա քեզի ճամբայ կը ցուցնեմ քեզ տես.
նեմ (կը ծեծէ):

ՓԱՐ. — (ծեծելով) Ա՛յ, ա՛յ, ինչ սոսկալի սե սատանայ:

ԲԱՆԿ. — Ա՛յ, ա՛յ, օգնութիւն, իմ սիրուն Պրի-
ճիտէս օգնութիւն:

ՊՐԻՃ. — (մեկուսի) Հիմա կը մեռնիմ, (Բանկրատիոս
կը փախչի):

ՓԱՐ. — Տեղէս երեւալու կը վախնամ. (կը դողդղայ
կեցած տեղը):

ԲԷԹ. — Ահա եկայ, մի՛ վախնար, ես եմ:

ՓԱՐ. — Ա՛հ քովէս մի հեռանար. կէս ողջ կէս մե-
ռած կը սեպուիմ:

ԲԷԹ. — Դուն ի՞նչ կըսես տիկին Պրիճիտէ:

ՊՐԻՃ. — Դեռ կը հարցունե՞ս:

ԲԷԹ. — Փաթորիկը տնցաւ, սիրտ առ:

ՊՐԻՃ. — Այո՛, բայց...

ԲԷԹ. — Ինչ որ է. եղածը եղած է, երթանք հանգ-
չինք, խօսք կուտամ որ ալ քեզ այս գիշեր անհանգիստ
չընենք. մինակ սա փոքրիկ օրինակը կրնանք տոնել ե-
ղածներէն թէ՛ չատ անգամ կը պատահի որ մէկը ծախ-
քեր կ'ընէ ե ուրիշ մը կը վայելէ:

Ա. Ե. Բ.

ՄԻՋՈՒՆ Մասնագարի

ՔԱՏԵՐԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Լ. Դ.

1.—ՏՐՈՎԱԴԱՅԻ ՀՐԴԵՀԸ	75
2.—ԹՈՐՈՍ ԾԱՌԱՅ	75
3.—ՄԵՐ «ԱՄԱԹԷՕՐ» ՆԵՐԸ	80
4.—ՀԱՅ ԴՊՐՈՅԸ	100
5.—ԽԵՉՕՒՆ ԹՈՒՋԸ	50
6.—ԱԻԱՐԱՅՐԻ ԱՐԾԻԻԸ	150
7.—ԵՐԿՈՒ ԽՈՒԼԵՐ	50
8.—ԱՍԻԱՅԻ ՍԱՓՐԻՉԸ	50
9.—ԳԴՈՒՄԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆԸ	75
10.—ՍԱՏԱՆԱՅ	35
11.—ԹԻՔ ԹԱՔ	75
12.—ՄՈՂՈՐԵԱԼ ՀԱՄԲՈՐԴԸ	50
13.—ԿԱՌՔԻ ՄԸ ԱՌԿԱԾ	50
14.—ՄԱՐԴԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԸ	50
15.—ԻՏԷԱԼ ՄԸ	25
16.—ՉՈՐՍ ՍԱԼՈՐՆԵՐԸ	30
17.—ՍԵՒ ԹԷ ՀԵՐՄԱԿ	30
18.—ԵՐԿՈՒ ԾԱՅՐԱՅԵՂՆԵՐ	75
19.—ԵՐԵՔ ՔԱՋԵՐ	75
20.—ԱԿԱՄԱՅ ՄԵՌԵԼՆԵՐԸ	50

Կ. Տօնիկեան Գրասունք կը ճայթայթէ ամէն տեսակ գիրքեր, կը կատարէ փոխանակութիւն՝ գրավաճառ եւ հեղինակներու հետ, իր սեփական հրատարակութիւններով:

ԳԻՆ՝ 50 Լ. Դ.

2013

